

Туренко Віталій Едуардович

*Доктор філософських наук, доцент кафедри філософії гуманітарних наук
Київський національний університет імені Тараса Шевченка (м. Київ, Україна)*

<https://orcid.org/0000-0003-0572-9119>

e-mail: vitali_turenko@ukr.net

Власенко Федір Павлович

*Кандидат філософських наук, доцент,
завідувач кафедри філософії гуманітарних наук
Київський національний університет імені Тараса Шевченка (м. Київ, Україна)*

<https://orcid.org/0000-0002-5272-9018>

e-mail: vlasenko_f@knu.ua

**ВДОСКОНАЛЕННЯ ПРАКТИК АКАДЕМІЧНОГО
ПАРТНЕРСТВА ШЛЯХОМ ЗАСТОСУВАННЯ НОВІТНІХ
ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У ОСВІТНЬО-НАУКОВІЙ
ДІЯЛЬНОСТІ**

Резюме

У статті розглянуто сучасні тенденції вдосконалення практик академічного партнерства з використанням новітніх інформаційних технологій. Висвітлено важливість цифрових платформ, штучного інтелекту, хмарних обчислень, технологій блокчейн та відкритого доступу у створенні більш ефективних, інтерактивних та доступних моделей співпраці. Особлива увага приділена аналізу можливостей таких інструментів у забезпеченні міждисциплінарних досліджень, розширенні міжнародної співпраці та підвищенні прозорості академічного процесу.

Окреслено ключові аспекти впровадження новітніх інформаційних технологій в умовах повномасштабної війни. Проаналізовано використання цифрових платформ, таких як Zoom, Google Meet, Trello, Asana, для підтримки стабільної наукової співпраці, навіть за умов фізичних обмежень. Окремо розглянуто роль штучного інтелекту у спрощенні обробки

великих обсягів даних, пошуку наукових публікацій та розробці прогнозних моделей.

Особливу увагу приділено ролі блокчейн-технологій у забезпеченні прозорості та надійності академічної взаємодії. Розглянуто переваги відкритого доступу до наукових матеріалів, що сприяє інтеграції українських дослідників у глобальні наукові мережі. Визначено виклики, пов'язані з кібербезпекою, цифровою нерівністю та необхідністю розробки нових моделей партнерства в умовах кризових ситуацій.

Представлено практичні рекомендації щодо вдосконалення академічного партнерства, що включають інтеграцію цифрових платформ, розвиток міжнародної співпраці та створення гнучких механізмів управління проектами. Робота акцентує на важливості синхронізації з глобальними стандартами, що дозволяє підвищити конкурентоспроможність українських наукових установ.

Ключові слова: академічне партнерство, інформаційні технології, цифрові платформи, штучний інтелект, блокчейн, відкритий доступ, кібербезпека.

Вступ

У сучасному глобалізованому світі, де інформація та знання є ключовими ресурсами, розвиток академічного партнерства набуває особливого значення. Застосування новітніх інформаційних технологій відкриває нові перспективи для наукової співпраці, роблячи її більш ефективною, інтерактивною та доступною. Сьогодні науковці та освітні установи стикаються з необхідністю адаптувати свої практики партнерства до умов цифрової епохи, що включає використання платформ для спільної роботи, віртуальних лабораторій, а також засобів штучного інтелекту для аналізу великих обсягів даних. Ці технології не лише прискорюють обмін інформацією, але й забезпечують ширший доступ до ресурсів, сприяючи міждисциплінарним дослідженням та посиленню міжнародної співпраці. Водночас існує низка викликів, пов'язаних із забезпеченням кібербезпеки, стандартизацією процесів та інтеграцією нових підходів у традиційні освітні й наукові структури.

Здебільшого наукові дослідження акцентують увагу на трансформаційному впливі інформаційних технологій на практики академічного партнерства. У працях вітчизняних дослідників [1; 2; 3; 4; 5] розглядається застосування цифрових інструментів, таких як штучний інтелект і блокчейн, для створення сприятливих умов для співпраці у наукових середовищах. Науковці підкреслюють важливість відкритих репозиторіїв та цифрових платформ для подолання географічних і інституційних бар'єрів, що дозволяє забезпечити ширшу участь у наукових мережах. Крім того, у

сучасній літературі розглядаються виклики, пов'язані з кібербезпекою, а також етичні аспекти інтеграції новітніх технологій в освітні практики.

Метою статті є аналіз можливостей удосконалення практики академічного партнерства шляхом впровадження сучасних інформаційних технологій та розробка рекомендацій щодо їх ефективного використання у науковій співпраці. Реалізація поставленої мети передбачає вирішення наступних завдань: - визначити основні тенденції у застосуванні новітніх інформаційних технологій для академічного партнерства; - проаналізувати практичні аспекти впровадження цифрових платформ і технологій у науковій співпраці, зокрема їхній вплив на комунікацію, обмін даними та управління проектами; - розробити рекомендації щодо вдосконалення практик академічного партнерства, орієнтуючись на ефективність, доступність і безпеку цифрових рішень.

Методи дослідження

Методологія дослідження базується на поєднанні якісного та кількісного підходів для аналізу ефективності новітніх інформаційних технологій у практиках академічного партнерства. Робота включає систематичний огляд відповідної літератури, аналіз кейсів впровадження цифрових платформ і проведення опитувань серед представників академічного середовища. Збір даних орієнтований на визначення ключових тенденцій, викликів та практичних результатів впровадження технологій у наукову діяльність. Порівняльний аналіз використовується для оцінки впливу цих технологій у різних інституційних і географічних контекстах, з особливим акцентом на їх застосуванні в умовах воєнного стану в Україні.

Результати дослідження

Передусім слід зауважити, що «важливість партнерств керівники (в т.ч. і ЗВО – В.Т.) часто недооцінюють та намагаються створювати багато проектів або програм самостійно, мотивуючи свої дії небажанням залучати до власних ідей сторонні організації. Іншими причинами, як зазначають С. Тарасенко і М. Демченко, є такі аргументи, як недовіра потенційних партнерів, складність співпраці, неможливість налагодити зв'язок з компаніями-конкурентами» [6, с. 303].

Другою важливою тенденцією є застосування технологій штучного інтелекту (ШІ) у наукових дослідженнях і партнерствах. ШІ значно спрощує обробку великих обсягів даних, дозволяючи дослідникам швидко аналізувати інформацію, знаходити закономірності та генерувати нові ідеї. Наприклад, автоматизовані системи аналізу літератури допомагають знаходити релевантні наукові публікації, тоді як алгоритми машинного навчання сприяють створенню моделей і прогнозів у складних дослідницьких проектах. Крім того, такі інструменти активно використовуються для

оптимізації управління спільними проектами, від розподілу ресурсів до оцінки ефективності виконання завдань.

Важливим також є розширення практики застосування блокчейн-технологій у науковій співпраці. Блокчейн сприяє підвищенню прозорості та довіри між партнерами, забезпечуючи надійне зберігання даних і контроль за дотриманням авторських прав. Використання блокчейну в наукових дослідженнях дозволяє відстежувати внесок кожного учасника у проект, а також гарантувати цілісність та автентичність результатів досліджень.

Водночас слід зауважити про важливість цієї технології і в освіті, адже «По-перше, використання цієї технології може підвищити рівень довіри між учасниками освітнього процесу за рахунок запобігання несанкціонованим змінам даних, а також за рахунок надання студентам можливості керувати інформацією про себе та бачити будь-які зміни, внесені до їхніх профілів. Ще одним важливим аспектом використання цієї технології є те, що наявність цих даних у мережі блокчейн дозволяє зацікавленим сторонам перевіряти такі дані, як надані дипломи та сертифікати. Використання смарт-контрактів зменшує вплив людського фактору, тим самим знижуючи навантаження на адміністративні відділи ВНЗ та зменшуючи кількість помилок. Однак використання технології має і слабкі сторони, які впливають на її потенціал для використання в освітньому секторі на даному етапі. Зокрема, найбільшою перешкодою може стати зберігання інформації про учасників освітнього процесу в мережі блокчейн. Оскільки така інформація зберігається відкрито в самій мережі, потрібні методи її захисту» [7, с. 144].

Відповідно, як ми бачимо основні тенденції у використанні інформаційних технологій для академічного партнерства включають поширення цифрових платформ для спільної роботи, активне застосування штучного інтелекту, розвиток хмарних обчислень, підтримку відкритих даних і блокчейн-рішень. Ці технології не лише змінюють характер взаємодії між науковцями, але й створюють нові можливості для підвищення ефективності, прозорості та доступності наукової співпраці в умовах глобалізованого світу.

Аналіз практичних аспектів впровадження цифрових платформ і технологій у науковій співпраці в умовах повномасштабної війни росії проти України

Повномасштабна війна Росії проти України створила безпрецедентні виклики для всіх сфер суспільного життя, зокрема й для академічної діяльності. У таких умовах цифрові платформи та технології набули особливого значення, стаючи незамінним інструментом для збереження наукової співпраці, організації освітнього процесу та координації дослідницьких проектів. Використання цих технологій дозволяє забезпечити безперервність наукової діяльності навіть в умовах постійних загроз, обмежень

пересування та руйнування фізичної інфраструктури. Важливість залучення новітніх технологій обумовлена ще й тим, що «У гібридному (змішаному, синтетичному) інтернет-середовищі особа має змогу автономно конструювати образ/образи “Я” і презентувати його/їх у віртуальному просторі Інтернету. Самоконструювання може відображати: а) реальну національну та громадянську ідентичність; б) новоутворену “віртуальну ідентичність”, відмінну від реальної громадянської та національної ідентичностей, або в) гібридну (за Дж. Сулером), змішану ідентичність, що виникає в результаті перетину елементів реального та віртуального життя суб’єкта в конкретний момент ідентифікації» [8, с.181].

Розуміючи цю специфіку, доречним, на наш погляд, буде розглянути практичні аспекти їхнього впровадження з акцентом саме на комунікацію, обмін даними та управління проектами в умовах війни.

1. Комунікація – в умовах воєнного стану ефективна комунікація між науковцями є ключовою для збереження академічної співпраці. Війна змусила багатьох дослідників працювати у віддаленому режимі, часто з різних регіонів України чи з-за кордону. Цифрові платформи, такі як Zoom, Google Meet та Microsoft Teams, стали основними інструментами для проведення нарад, семінарів та конференцій. Зокрема, важливим аспектом є забезпечення стабільного зв’язку навіть за умов перебоїв із доступом до електроенергії чи Інтернету.

Для українських науковців особливого значення набули текстові месенджери (Telegram, Signal, Viber), які дозволяють оперативно обмінюватися інформацією навіть за обмеженої пропускної здатності мереж. Водночас ці платформи активно використовуються для організації міжнародної підтримки, залучення грантів та координації волонтерських ініціатив у науковій спільноті.

Важливим викликом залишається мовний бар’єр, оскільки багато українських дослідників змушені співпрацювати з колегами з інших країн у межах програм підтримки біженців чи міжнародних наукових проєктів. Технології автоматизованого перекладу, зокрема Google Translate та спеціалізовані програми з підтримкою наукової термінології, стали невід’ємною частиною таких комунікацій.

2. Обмін науковими даними в умовах війни набув критичного значення для збереження результатів досліджень і доступу до необхідної інформації. Через руйнування фізичних лабораторій і бібліотек багато дослідників втратили доступ до своїх матеріалів. Цифрові репозиторії, такі як Zenodo, OpenAIRE чи українські наукові бази, стали основними платформами для зберігання та обміну даними. Особливого значення набуло використання хмарних технологій, зокрема Google Drive, Dropbox та OneDrive. Вони дозволяють зберігати великі обсяги даних у захищеному цифровому

середовищі, що мінімізує ризик втрати інформації через фізичне знищення серверів чи документів. Водночас виникає необхідність у забезпеченні кібербезпеки, оскільки дані можуть стати мішенню для ворожих атак.

Окремою тенденцією стало посилення міжнародного обміну даними. Українські науковці, викладачі та студенти активно долучаються до глобальних дослідницьких мереж, отримуючи доступ до баз даних, програмного забезпечення та технічного обладнання, яке недоступне в умовах війни. В цьому контексті важливим буде згадати Альянс UNIC, членом якого став Київський національний університет імені Тараса Шевченка.

Дана ініціатива покликана для того, щоб структурно співпрацюючи з міжнародними партнерами, партнери-установи можуть поділитися передовим досвідом щодо того, як європейські університети можуть бути більш інклюзивними в довгостроковій перспективі, особливо з точки зору мобільності. Оскільки студентське населення стає все більш різноманітним, підхід до подорожі студента за допомогою моделі «один розмір підходить всім» застарів. UNIC руйнує традиційні бар'єри, які часто стримують студентів, і натомість пропонує студентам будівельні блоки, за допомогою яких вони можуть вибрати та налаштувати власний шлях навчання. Цей альянс зосереджується на можливостях міжнародної мобільності, для яких студентам не потрібно сідати на борт літака. Натомість ця організація сприятиме міжнародній співпраці, надаючи студентам віртуальний кампус, ключовий центр, де студенти можуть брати участь в освітніх програмах, які проводяться кількома університетами» [9].

3. Управління проектами в умовах війни потребує значної гнучкості та швидкої адаптації до змін. Цифрові платформи, такі як Trello, Asana, Monday.com, стали незамінними для координації роботи дослідницьких груп. Вони дозволяють відстежувати прогрес, розподіляти завдання між учасниками та оперативно реагувати на непередбачені обставини.

Особливої уваги потребують питання фінансування наукових проєктів. Через війну багато українських установ втратили доступ до бюджетних коштів, тому грантове фінансування стало ключовим джерелом підтримки науки. Цифрові платформи, такі як Horizon Europe чи USAID, забезпечують можливість подачі заявок і моніторингу виконання грантових програм.

Віртуальні лабораторії також стали важливим інструментом для управління проектами. Вони дозволяють проводити моделювання та аналіз, навіть коли фізичний доступ до лабораторій неможливий. Наприклад, у сферах фізики чи біології активно використовуються платформи для віддаленого доступу до наукових обчислень або аналізу даних.

Відповідно, підсумовуючи, можемо зауважити, що цифрові платформи та технології стали критично важливими для збереження і розвитку

наукової співпраці в умовах повномасштабної війни Росії проти України. Вони забезпечують необхідні інструменти для комунікації, обміну даними та управління проектами, дозволяючи адаптувати наукову діяльність до екстремальних умов. Разом із тим, виникають нові виклики, зокрема питання кібербезпеки, доступності ресурсів та адаптації до глобальних стандартів. Продовження інтеграції цифрових рішень у наукову практику не лише сприяє збереженню академічного потенціалу України, але й зміцнює її позиції на міжнародній науковій арені.

Розробка рекомендацій щодо вдосконалення практик академічного партнерства в умовах повномасштабної війни Росії проти України

Повномасштабна війна Росії проти України стала серйозним викликом для академічного середовища, адже науковці та освітні установи опинилися перед безпрецедентними проблемами, які зачіпають усі аспекти їхньої діяльності. У цих умовах академічне партнерство, засноване на використанні цифрових технологій, стало не лише необхідністю, але й одним із ключових інструментів для збереження та розвитку наукового потенціалу країни. Ефективність, доступність і безпека цифрових рішень є трьома основними параметрами, які визначають успіх таких ініціатив, особливо у воєнний час.

У контексті доступності особливо увагу слід приділити вирішенню проблем цифрової нерівності. Адже в час «цифрових трансформацій рух до відкритих знань (open knowledge), відкритої науки (open science) та відкритого доступу (open access) забезпечується завдяки поширенню нових інформаційно-комунікаційних технологій. Однією із головних цілей цифровізації наукового простору країни є перетворення існуючих даних і знань, результатів наукових досліджень в такі, що є доступними для усіх зацікавлених осіб в даній сфері, формуючи тим самим підґрунтя для відкритого науково-технічного інформаційного простору» [10, с. 7].

Розширення доступу до відкритих даних і міжнародних наукових ресурсів може стати важливим кроком для зменшення цих обмежень. Зокрема, платформи відкритого доступу, такі як Zenodo, OpenAIRE чи ArXiv, дозволяють науковцям з усього світу безкоштовно публікувати та отримувати доступ до наукових матеріалів. Ця практика не лише сприяє прозорості знань, але й підтримує науковців, які опинилися в складних фінансових умовах.

Крім того, міжнародні академічні партнерства в умовах війни набувають особливого значення. Багато українських науковців залучено до міжнародних проектів і програм підтримки, що дозволяє отримати доступ до технічних, фінансових та людських ресурсів, які недоступні в межах країни. Наприклад, грантові програми Horizon Europe та USAID забезпечують можливості для реалізації дослідницьких проектів і підтримки науковців,

які працюють у надзвичайних умовах. У цьому контексті важливим є забезпечення інтеграції українських науковців у глобальні дослідницькі мережі, що сприяє обміну знаннями та посиленню позицій української науки на міжнародній арені.

Безпека цифрових рішень є критично важливим аспектом у контексті війни. Росія активно використовує кібератаки як частину своєї військової стратегії, що створює додаткові ризики для збереження наукових даних та конфіденційності інформації. Для запобігання цим загрозам необхідно впроваджувати сучасні засоби кібербезпеки, зокрема шифрування даних, багатофакторну автентифікацію та системи захисту від зловмисних програм. Крім того, використання хмарних технологій, таких як Google Drive чи Dropbox, дозволяє зберігати дані в захищеному середовищі, що мінімізує ризики їхньої втрати через фізичне знищення серверів чи обладнання.

Блокчейн-технології також можуть відігравати важливу роль у гарантуванні прозорості та безпеки академічного партнерства. Завдяки децентралізованій природі блокчейну дані про наукові дослідження стають захищеними від несанкціонованих змін, що підвищує довіру між партнерами та зменшує ризики маніпуляцій. Смарт-контракти, інтегровані в блокчейн-платформи, можуть автоматизувати виконання угод між партнерами, забезпечуючи прозорість фінансування та розподілу ресурсів.

Висновки

Таким чином, вдосконалення практик академічного партнерства в умовах повномасштабної війни Росії проти України потребує системного підходу, який враховує реалії воєнного часу. Інтеграція цифрових рішень, зосереджена на ефективності, доступності та безпеці, дозволяє не лише зберегти наукову співпрацю, але й створити нові моделі взаємодії, які можуть слугувати прикладом для інших країн у кризових ситуаціях. Успішна реалізація цих підходів сприятиме збереженню та розвитку наукового потенціалу України, забезпечуючи основу для її післявоєнного відновлення та інтеграції у глобальний науковий простір.

Список посилань

1. Найдюк С. В. Використання новітніх інформаційних технологій у процесі прийняття управлінських рішень. Демократичне врядування. 2013. Вип. 12. Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr_2013_12_31
2. Академічна доброчесність, відкрита наука та штучний інтелект: як створити доброчесне освітнє середовище: збірник есе програми підвищення кваліфікації / упорядники: А. Артюхов, М. Віхляєв, Ю. Волк. 18 вересня – 18 жовтня 2023 року. Львів – Торунь: Liha-Pres, 2023. 524 с.

3. Бойчук В. М., Ковальчук О. О., Уманець В. О. Цифровізація освітнього процесу як умова розвитку професійного мислення майбутнього викладача. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*. 2024. Вип. 71, С. 117-125. <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2024-71-117-126>
4. Геревенко, А. М., Ільїна, Т. В., Ібрагімова, Л. А. Використання цифрових платформ для підвищення якості професійної освіти. *Академічні візії*, 2024. Вип. 31. Режим доступу: <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1149>
5. Семенов, О. М., Вовк, М. П. Педагогічне партнерство в умовах воєнних реалій: Досвід взаємодії Інституту педагогічної освіти і освіти дорослих імені Івана Зязюна НАПН України і Сумського державного педагогічного університету імені А.С. Макаренка. *Вісник Національної академії педагогічних наук України*. 2022. Вип. 4 (2). С. 1-14.
6. Тарасенко, С. І., Демченко, М. Є. Партнерство університетів та бізнесу: форми та перспективи розвитку в умовах підвищення інноваційності економіки. *Економіка і суспільство*. 2017. Вип. 13, С. 302–307.
7. Опірський, І. Р., Балацька, В. С., Побережник, В. О. Сучасні можливості використання технології блокчейн у системі освіти. *Український науковий журнал інформаційної безпеки*. 2023. Т. 29. № 3. С. 138–146. DOI: 10.18372/2225-5036.29.18073.
8. Краснякова, А. Мережа інтернет як комунікативний простір національної та громадянської самоідентифікації кіберпокоління. *Проблеми політичної психології*. 2018. Т. 21. № 1. С. 174–184. DOI: <https://doi.org/10.33120/popp-Vol21-Year2018-15>.
9. *Introducing European University Post-Industrial Cities (UNIC)*. UNIC. Доступно за посиланням: <https://www.unic.eu/en/news/introducing-european-university-post-industrial-cities-unic>.
10. Артюхіна, М. В., Дьогтева, І. О., Жарінов, С. С., Нестеренко, О. В., Нікіфорова, Л. О., Шиян, А. А. Цифровізація процесів управління розвитком міжнародного науково-технічного співробітництва. *Економіка: реалії часу*. 2022. № 1 (252–253). С. 6–19. DOI: 10.32752/1993-6788-2022-1-252-253-6-19.

References

1. Naiduk, S. V. (2013). The use of modern information technologies in the process of managerial decision-making. *Demokratychnе vriaduvannia*, (12). Retrieved from http://nbuv.gov.ua/UJRN/DeVr_2013_12_31

2. Artiukhov, A., Vikhliaiev, M., & Volk, Yu. (Eds.). (2023). Academic integrity, open science, and artificial intelligence: How to create an ethical educational environment. Liha-Pres, 524 p.
3. Boichuk, V. M., Kovalchuk, O. O., & Umanets, V. O. (2024). Digitalization of the educational process as a condition for the development of professional thinking of the future teacher. *Modern Information Technologies and Innovation Methodologies of Education in Professional Training Methodology Theory Experience Problems*, 71, 117–125. <https://doi.org/10.31652/2412-1142-2024-71-117-126>
4. Herevenko, A. M., Ilina, T. V., & Ibrahimova, L. A. (2024). The use of digital platforms to improve the quality of professional education. *Akademichni vizii*, (31). Retrieved from <https://academy-vision.org/index.php/av/article/view/1149>
5. Semenoh, O. M., & Vovk, M. P. (2022). Pedagogical partnership in wartime realities: The experience of cooperation between the Institute of Pedagogical Education and Adult Education named after Ivan Zyazyun of the National Academy of Educational Sciences of Ukraine and Sumy State Pedagogical University named after A. S. Makarenko. *Visnyk Natsionalnoi akademii pedahohichnykh nauk Ukrainy*, 4 (2), 1–14.
6. Tarasenko, S. I., & Demchenko, M. Ye. (2017). Partnership between universities and business: Forms and prospects of development in the context of increasing economic innovativeness. *Ekonomika i suspilstvo*, (13), 302–307.
7. Opirskiy, I. R., Balatska, V. S., & Poberezhnyk, V. O. (2023). Modern possibilities of using blockchain technology in the education system. *Ukrainskyi naukovyi zhurnal informatsiinoi bezpeky*, 29 (3), 138–146. <https://doi.org/10.18372/2225-5036.29.18073>
8. Krasniakova, A. (2018). The Internet as a communicative space for national and civic self-identification of the cyber generation. *Problemy politychnoi psykholohii*, 21 (1), 174–184. <https://doi.org/10.33120/popp-Vol21-Year2018-15>
9. UNIC. (n.d.). Introducing European University Post-Industrial Cities (UNIC). Retrieved from <https://www.unic.eu/en/news/introducing-european-university-post-industrial-cities-unic>
10. Artyukhina, M. V., Dyogteva, I. O., Zharinov, S. S., Nesterenko, O. V., Nikiforova, L. O., & Shyyan, A. A. (2022). Digitalization of processes for managing the development of international scientific and technical cooperation. *Ekonomika: realii chasu*, 1, 6–19 [252–253]. <https://doi.org/10.32752/1993-6788-2022-1-252-253-6-19>.

Vitalii Turenko

*Doctor of Sienses in Philosophy, Associfte Professor
of the Department of Philosophy of Humanities
Taras Shevchenko National University of Kyiv (Kyiv, Ukraine)
<https://orcid.org/0000-0003-0572-9119>
e-mail: vitali_turenko@ukr.net*

Fedir Vlasenko

*Candidate (Ph. D) of Sciences in Philosophy, Associate Professor,
Head of the Department of Philosophy of Humanities
Taras Shevchenko National University of Kyiv (Kyiv, Ukraine)
<https://orcid.org/0000-0002-5272-9018>
e-mail: vlasenko_f@knu.ua*

**ENHANCING ACADEMIC PARTNERSHIP PRACTICES
THROUGH THE APPLICATION OF ADVANCED
INFORMATION TECHNOLOGIES IN EDUCATIONAL AND
SCIENTIFIC ACTIVITIES**

Abstract

This article examines current trends in improving academic partnership practices using advanced information technologies. It highlights the importance of digital platforms, artificial intelligence, cloud computing, blockchain technologies, and open access in creating more efficient, interactive, and accessible models of collaboration. Particular attention is given to analyzing the potential of such tools in facilitating interdisciplinary research, expanding international cooperation, and enhancing the transparency of academic processes.

The authors outline the key aspects of implementing advanced information technologies under the conditions of full-scale war. The use of digital platforms such as Zoom, Google Meet, Trello, and Asana to maintain stable scientific cooperation, even under physical constraints, is analyzed. The role of artificial intelligence in simplifying the processing of large volumes of data, finding scientific publications, and developing predictive models is separately discussed.

Special attention is paid to the role of blockchain technologies in ensuring transparency and reliability in academic interactions. The advantages of open access to scientific materials, which promote the integration of Ukrainian researchers into global scientific networks, are examined. Challenges related to cybersecurity, digital inequality, and the necessity of developing new partnership models in crisis situations are identified.

The article presents practical recommendations for improving academic partnerships, including the integration of digital platforms, the development of international cooperation, and the creation of flexible project management mechanisms. The work emphasizes the importance of alignment with global standards, which enhances the competitiveness of Ukrainian academic institutions.

Keywords: academic partnership, information technologies, digital platforms, artificial intelligence, blockchain, open access, cybersecurity.

Стаття надійшла до редакції 22.02.25

© Туренко В. Е., Власенко Ф. П., 2025